

Historie absintu začala ve Švýcarsku, kde doktor Ordinaire léčil svoje pacienty zeleným elixírem vlastní výroby, který vyráběl podle receptu staré zkušené bylinkářky. Známým se absinth stal až roku 1805, kdy ho ve své továrně začal ve velkém vyrábět Francouz Henri-Louis Pernod. Během 19. století se absinth stal ve Francii symbolem, který ovlivňoval tvorbu většiny umělců. V roce 1830 vzali s sebou francouzští vojáci do Alžírska dostatek absintu jako lék proti malárii. Spíš než na zahánění malárie se však absint hodí k úplně jiným, nemedicínským účelům, a stal se tak nejoblíbenějším nápojem vojska. Když se pak armáda vítězně vracela do Francie, oslavovalo se v celé Francii a především v Paříži zase popíjením absintu. A tak se stalo pití absintu módou, která se velmi rychle rozšířila po celém území. V Paříži té doby má každá společenská skupina (vojáci, buržoazie, umělci - především malíři) svůj oblíbený podnik: umělci Degas a Monet si dávají absinth poprvé v avenue de Clichy a po válce (1870) v pařížské čtvrti Pigalle v kavárně U mrtvé krysy.

Hemingway poprvé ochutnal absinth během své návštěvy ve Španělsku v roce 1920. Bláznivě se zamiloval do zelené víly, tak byl totiž absinth přezdíván La Fée Verte - zelená víla. Hemingway ve svém zvyku popíjení absintu pokračoval i v Paříži, kde však byl absinth v té době ilegální. Zeleného moku se nevzdal ani v USA a tak pašoval lahve absintu ze

Španělska a z Kuby, aby mu byly nablízku jako inspirace při psaní. Absinth postupně přestává být nápojem bohatších středních vrstev a uměleckých kruhů a začínají ho konzumovat i ti nejchudší. Především dělníci se scházejí každý večer v hospodách, a aby zapomněli na bídu každodenního života, pijí právě absinth. Právě v této době, kdy došlo k masivnímu rozšíření tohoto alkoholického nápoje, začíná ve vládnoucích kruzích vznikat opozice proti absintu, který se stává symbolem alkoholismu a rozkladu společnosti. Obrazy Moneta a Degase s náměty absintu se smetánce zdají být příliš vulgární. Na počátku nového století vzniká Národní sdružení proti alkoholismu, které si klade za cíl uzákonit zákaz absintu, a to z důvodu, že „absinth dělá z lidí dementy a kriminálníky, způsobuje epilepsii a tuberkulózu, z mužů dělá zuřivá zvířata a z žen mučednice“. Zákaz absintu bylo ale těžké prosadit, jelikož po celé Francii existovalo mnoho továren na jeho výrobu a stát měl z prodeje také nemalé příjmy. V roce 1915 se přece jen podařilo absinth zakázat, ale důvodem k zakazu bylo spíš než zdravotní důvody vinařské lobby. Důkazem toho je i to, že hned po platnosti zákazu prodeje absintu došlo k velké armádní zakázce na dodávku vína.

Začátkem 20. století vzniká ve Francii Národní sdružení proti alkoholismu, jehož cílem je uzákonění zákazu absintu, mimo jiné i kvůli otřesnému případu, kdy švýcarský dělník Jean Lonfray zavraždil svou těhotnou ženu a dvě dcery, údajně po požití absintu. Absinthe se ve Francii podařilo zakázat v roce 1915, zakázán byl i ve Švýcarsku, Belgii, USA, Francii, Německu...

~~absintu se v Česku rozšířil v 80. letech 19. stol., zvláště díky českým umělcům jako např. Viktor Oliva. Jednou z mála zemí světa, které produkci absintu po roce 1915 nezakázaly, byly právě Čechy, kde se absint popíjel hlavně v uměleckých kavárnách a vinárnách (jako například v kavárně Slavie). Roku 1920 byla Albínem Hillem založena likérka Hills, jejíž pokračovatelé v 90. letech 20. stol. tvrdí, že Hill absint vyráběl již za První republiky. Hillův absint byl prý velmi populární zvláště během 2. světové války, kdy se rozléval na příděl. Přestože je na tomto tvrzení postavena česká absintová tradice, nebyl dosud veřejnosti předložen jediný důkaz dokládající skutečnost, že likérka Hills předválečný absint skutečně vyráběla. Tento argument patří spolu se zákazem absintu v protektorátním Československu r. 1941 mezi největší zbraně absinthebuyersguide.com a www.feeverte.net, kteří tvrdí, že absint (ať už pravý nebo bohémský) se v předválečném Československu nikdy nevyráběl. Každopádně potomek zakladatele Albína Hilla, Radomil, začal na počátku 90. let 20. stol. na popud zákazníka ing. Boháče ze Slavonic vyrábět bohémský Hills absinth, jehož první láhve se začaly dodávat do restaurace Besídka ve Slavonicích, odkud se postupně rozšířil do všech koutů republiky a nakonec do celého světa. Starorežná Prostějov (Palírna u Zeleného Stromu) je jeden z největších producentů a vývozců Absintu v České republice. Tuto lihovinu vyrábí již od počátku 19. století. Jako důkazný materiál jim slouží také staré etikety, datující se právě do počátků minulého století.~~

Absint v Česku

Absint se v Čechách rozšířil v 80. letech 19. stol., zvláště díky českým umělcům jako např. Viktor Oliva. Jednou z mála zemí světa, které produkci absintu po roce 1915 nezakázaly, byly právě Čechy, kde se absint popíjel hlavně v uměleckých kavárnách a vinárnách (jako například v kavárně Slavie). Roku 1920 byla Albínem Hillem založena likérka Hills, jejíž pokračovatelé v 90. letech 20. stol. tvrdí, že Hill absint vyráběl již za První republiky. Hillův absint byl prý velmi populární zvláště během 2. světové války, kdy se rozléval na příděl. Přestože je na tomto tvrzení postavena česká absintová tradice, nebyl dosud veřejnosti předložen jediný důkaz dokládající skutečnost, že likérka Hills předválečný absint skutečně vyráběla. Tento argument patří spolu se zákazem absintu v protektorátním Československu r. 1941 mezi největší zbraně absinthebuyersguide.com a www.feeverte.net, kteří tvrdí, že absint (ať už pravý nebo bohémský) se v předválečném Československu nikdy nevyráběl. Každopádně potomek zakladatele Albína Hilla, Radomil, začal na počátku 90. let 20. stol. na popud zákazníka ing. Boháče ze Slavonic vyrábět bohémský Hills absinth, jehož první láhve se začaly dodávat do restaurace Besídka ve Slavonicích, odkud se postupně rozšířil do všech koutů republiky a nakonec do celého světa. Starorežná Prostějov (Palírna u Zeleného Stromu) je jeden z největších producentů a vývozců Absintu v České republice. Tuto lihovinu vyrábí již od počátku 19. století. Jako důkazný materiál jim slouží také staré etikety, datující se právě do počátků minulého století.

Oživení zelené víly

Je možná jen dalším paradoxem, že na takřka globálním zrušení zákazu se patrně velkým dílem podílely dvě posledně zmíněné země, tedy Čechy a Anglie. Po pádu komunismu se v roce 1990 započal import Hills absintu do Anglie a obliba tohoto vysokoprocentního nápoje začala narůstat, přestože se nejednalo o pravý absinthe, který byl na začátku století zakázán. Nutno podotknout, že přestože byl absinthe ve Švýcarsku a Francii zakázán, bylo možno najít tzv. Clandestine absinthe, tedy „nezákonný absinthe“, jenž byl destilován načerno. Změna francouzského zákona proběhla již roku 1988, kdy na základě usnesení EU byla uzákoněna hranice thujonu (který byl na počátku století mylně považován za příčinu „absinthismu“) společně s usnesením, že žádný nápoj se nesmí jmenovat přímo „Absinthe“, resp. takto pojmenovaný nápoj lze vyrábět a exportovat, ale pro domácí trh se použije spiritueux à base de plantes d'absinthe (alkohol na bázi pelyňku), což způsobilo oživení, resp. proniknutí tajných destilérských spolků na trh. Švýcarsko se svého kompletního zákazu zbavilo až roku 2005 s regulací, že absinthe vyráběný ve Švýcarsku nesmí být uměle zabarvován a musí být destilován. V USA došlo k výraznému uvolnění v roce 2007 s dodatkem, že dovážený absinthe musí projít příslušnými testy, aby byla vyloučena max. povolená hranice thujonu 10mg/l.

V současné době by se s trochou nadsázky dalo říct, že tzv. bohemian-style absinte, tedy absinthe dle českého stylu, by se dal nazvat komerčním a pravý absinthe naopak zase kvalitním. Tedy **výrobci bylinných macerátů zaměřují své úsilí na marketing a výrobci pravých absinthů se zaměřují spíše na kvalitu.**

Text čerpán z <http://absinthe-cz.com/>